

ŁAMIKAMIEŃ (22) *sb m*

Pierwsze a pochylone, drugie jasne, e jasne (tak: Mącz).

sg N łamikamień (9). ♦ G łamikamienia (5). ♦ D łamikamieniowi (1). ♦ A łamikamień (3). ♦ I łamikamieni(e)m (4).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII w.

bot. Saxifraga granulata L.; skalnica ziarenkowata; bylina z rodziny skalnicowatych (Saxifragaceae), rzadka na niżu; dawniej (XVI w.) uważana za roślinę leczniczą; saxifraga Mącz; calcifraga, emperton, saxifragum Cn (22) : Biedrzeniecz iefth kołmaty/ ale łamikamień nijeſth kołmaty, ieſt ciepły y fuchy. FalZioł I 103a; iefth rzeczono tho ziele łamikamien iż ma tę włoſność/ Ma też mocz roſpądzaiącą/ y wypądzaiącą vriny, kamień łamie w miechierzu y w nyrkach FalZioł I 135a, +4d, I 8c, 29c, 51c, 54a (21); Mącz 370a.

Synonim: »rozłup kamienny«.

Cf ŁOMIKAMIEŃ, ŁOMKAMIEŃ

DJ